

ЦАРЪТЪ. Изгуби се, дете мое. Изгуби се тукъ нѣкѫде изъ планината. Познавахте ли я вие?

ДОБРИ. О, колко пжти ни донася тя въ колибата хлѣбъ и плодове!

ДИМО. Милата царкиня! Изгубила се значи изъ гората. Хайде, Добри, да идемъ да я тѣрсимъ.

ИВАНЪ (на Стоянъ). Ха, ха, ха, тѣ щѣли да я тѣрсятъ!

СТОЯНЪ. (На Иванъ). Бебета съ бебета! На тѣхъ останало!

ЦАРЪТЪ. Мили деца, приберете се въ кжци, да не се изгубите и вие, та да плачатъ и вашиятѣ родители.

ДИМО. Ние сме сирачета.

ДОБРИ. Ей въ онай колиба живѣемъ. До гората!

ДИМО. И планината познаваме добре, нѣма да се изгубимъ.

ЦАРЪТЪ. Все пакъ малки сте. Не е това работа за вѣсъ!

ИВАНЪ. Малки сте!

СТОЯНЪ. Не е това работа за вѣсъ!

ДИМО. Какво, като сме малки? Нали познаваме планината!

ИВАНЪ. Малки сте бре. Ние ще намѣримъ царкинята!

СТОЯНЪ. Ние!

ЦАРЪТЪ. Асене, ти си ми последната надежда. Нека се извести въ цѣлото царство, че всичко ще дамъ на онзи, който намѣри дѣщеря ми. (Излиза съ свитата).

ИВАНЪ (На Асене). Драги, нѣма нужда да викате други. Нали ние отиваме! Ами я ни каки ти, каква ще бѫде наградата?

СТОЯНЪ. Това е важно. Каки ни!

АСЕНЪ. Каквото искате, ще получите.

ИВАНЪ. Ако поискамъ да стана царски ловецъ, ще бѫде ли?

АСЕНЪ. Разбира се, ще бѫде.

СТОЯНЪ. Ами ако река да стана помощникъ на царя въ дѣржавнитѣ работи, ще бѫде ли?

АСЕНЪ. Всичко ще бѫде! (Излиза).

СТОЯНЪ. Славно ще е! (Ходи изпѣченъ). Голѣмѣцъ ще стана, брей! (Спира се). Не! Това е тежка работа! По-добре да бѫда надзиратель въ готварницата, че да ямъ каквото поискамъ. Омрѣзна ми вече да скитамъ по планините. (Сѣда на земята).

ИВАНЪ. Пакъ ли седна? Трѣгвай, че има много гладници за царска награда. Току вижъ, че ни изпреварили.

СТОЯНЪ. Де, де! Седни да си починемъ. Азъ да ти кажа ли: съ бѣзане работа се не вѣрши!

ИВАНЪ (На децата). Какво имате въ шапкитѣ? А-а, ягоди! Трѣбва да сѫ сладки. А, сладки ли сѫ?

ДИМО. Вземи, да видишъ!

ИВАНЪ (Взема една шепа и яде). Сладки, брей!

СТОЯНЪ. Ягоди ли? Узрѣли ли сѫ? А? Трѣбва да сѫ зелени още!

ДОБРИ (Занася му). Узрѣли сѫ.

СТОЯНЪ (Взема). Вѣрно! Узрѣли сѫ. Сладки сѫ. Славно момче си ти! Та и ти искашъ да тѣрсишъ царкинята, а? Е, каква награда ще искашъ отъ царя?